

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

EEN INSTRUMENT VOOR HET DESINFECTEEREN VAN SPUTUMPOTTEN IN GEBRUIK IN HET SANATORIUM „EMMA-PAVILJOEN” TE ZEVENAAR

In het *Tijdschrift* van 28 December l.l. komt een artikel voor, getiteld „Een instrument voor het desinfecteeren van sputumpotten, in gebruik in het Sanatorium „Emma-paviljoen” te Zevenaar. Ik mag er misschien de aandacht op vestigen, dat bovengenoemd instrument met al zijn principes, waarop het berust, destijds het eerst voor de tuberculose-afdeeling in het Tesselschade-Ziekenhuis ontworpen is. Het is door mij gepubliceerd in de *American Review of Tuberculosis*, October 1924.

Reeds te voren had PHILIPPI te Davos een dergelijk toestel geconstrueerd, dat evenwel een aantal gebreken had, welke een algemeen gebruik in den weg stonden. Het is mij gelukt met de hulp van den heer VISSER, technisch administrateur van het Ziekenhuis (nu van het Wilhelmina-Gasthuis) de gebreken van het toestel van PHILIPPI op te heffen, waarna de firma BECHT & DYSERINCK te Amsterdam de vervaardiging van het verbeterde toestel op zich genomen heeft.

Terwijl het toestel, te Zevenaar in gebruik, de sputumpotten spoelt met gewoon water, werd in ons toestel een spray aangewend met sodawater, waardoor een absolute reiniging van de potten verkregen werd. De vettige sodalaag in de potten kon gemakkelijk door toevoer van warm water verwijderd worden, waarna de desinfectie met kokend water volgde. Het kokende water vloede ten slotte door opening van een kraan naar de rioleering af, terwijl door omdraaien van een handwiel de potten zich van hun inhoud kokend water ledigden. Wanneer het toestel na afkoeling geopend werd, kon men de sputumpotten, zonder eenig ander procédé, door eigen warmte gedroogd, in hun korf naar de ziekenzaal terugbrengen.

Heemstede, 30 December 1940

J. L. C. WORTMAN

HAGELKORRELS IN DE APPENDIX VERMIFORMIS VAN DEN GASTRONOOM

In aansluiting op de mededeeling in het *N. T. v. G.* van 4 Jan. 1941, blz. 96, over „Hagelkorrels in de appendix vermiformis van den gastronoom” kan ik melden dat ik voor eenige jaren een soortgelijk geval waarnam bij een 35-jarigen man wiens appendix 12 hagelkorrels No. 7 bleek te bevatten. Bij navraag bleek patiënt vele konijnen verorberd te hebben, die hij zelf — als strooper — in de duinen geschoten had.

In dit verband wil ik hier nog wijzen op de alinea in mijn mededeeling over „Een zeldzame vondst in een door operatie verwijderde appendix” in het *N. T. v. G.* 1925, I, blz. 1729: „Meermalen werden ook hagelkorrels (in de appendix) gevonden, in zeer verschillend aantal, wisselend van één (BERGER en anderen) tot 122 (HOLMES). In een door HITSCHINGS beschreven geval bezorgden de vele hagelkorrels den patiënt aldus behalve een loodvergiftiging nog een appendicitis.”

Rotterdam, 6 Januari 1941

A. G. J. HERMANS

